

Warszawa, dnia 14. 01. 2011 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

Andrzej Kraszewski

DL-gl- 070- 2/1838 /11/PJ
dot. pisma BPS/DSK-043-3183/10

SEKRETARIAAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 18. 01. 2011, zał.
nr. 253, podpis. [signature]

Pan
Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

W związku z oświadczeniem złożonym przez senatora Kazimierza Kleinę na 67 posiedzeniu Senatu w dniu 17 grudnia 2010 r., skierowanym do Ministra Środowiska, w sprawie ograniczenia populacji norki amerykańskiej i szopa pracza, wyrażam następujące stanowisko:

Minister Środowiska podjął w zakresie swoich kompetencji stosowne działania w zakresie ograniczenia liczebności populacji takich gatunków jak: lis, norka amerykańska, szop pracza, jenot, o czym wspominał w swoim wystąpieniu pan senator. Minister Środowiska w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Rozwoju Wsi wydał w 2009 roku rozporządzenie zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia okresów polowań na zwierzęta łowne. Ten akt wykonawczy umożliwił całoroczny odstrzał tych drapieżników na terenach obwodów łowieckich gdzie występuje głuszec lub cietrzew oraz gdzie dokonano zasiedlenia zwierzyną drobną (zając, bażant, kuropatwa) w okresie ostatnich 2 lat kalendarzowych.

Ponadto Minister Środowiska wydał też rozporządzenie w sprawie stosowania pułapek żywołownych, w którym wprowadził dodatkową metodę pozyskiwania ww. gatunków zwierząt łownych.

Nie można natomiast podzielić wątpliwości dotyczących braku prawnych możliwości do działania na terenach miast w zakresie ograniczenia liczebności zwierząt. Zgodnie z art. 33a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002, z późn. zm.) w przypadku, gdy zwierzęta stanowią nadzwyczajne zagrożenie dla życia, zdrowia lub gospodarki człowieka, w tym gospodarki łowieckiej, dopuszcza się podjęcie działań mających na celu ograniczenie populacji tych zwierząt. Sejmik województwa określa w drodze uchwały miejsce, warunki, czas i sposoby ograniczenia populacji tych zwierząt, po zasięgnięciu opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody, organizacji społecznej, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt oraz Polskiego Związku Łowieckiego.

Ponadto zgodnie z art. 45 ust. 3 ustawy – Prawo łowieckie w przypadku szczególnego zagrożenia w prawidłowym funkcjonowaniu obiektów produkcyjnych i użyteczności publicznej przez zwierzynę starosta może wydać decyzję o odłowieniu lub odstrzale redukcyjnym zwierzyny w porozumieniu z Polskim Związkiem Łowieckim w odniesieniu do obszaru niewchodzącego w skład obwodu łowieckiego. Wykonawcami decyzji mogą być osoby uprawnione do wykonywania

polowania (w przypadku odstrzału redukcyjnego), a więc przedstawiciele dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego lub inne podmioty w odniesieniu do działań związanych z dokonywaniem odłowa.

Chciałbym również zauważyć, że pozyskiwanie ww. gatunków zwierząt odbywa się w obwodzie łowieckim w ramach rocznego planu łowieckiego. W procedurze jego zatwierdzenia może zająć stanowisko wójt (burmistrz, prezydent miasta), nadleśniczy, Polski Związek Łowiecki, a dla obwodów graniczących z parkami narodowymi dokumenty te opiniowane są dodatkowo przez dyrektora parku narodowego. Każdy z wymienionych podmiotów może mieć wpływ na planowaną wielkość pozyskania m.in. norki amerykańskiej oraz szopa pracza.

Natomiast w parkach narodowych i rezerwatach przyrody odstrzały redukcyjne zwierząt łownych, w tym norki amerykańskiej i szopa pracza, mogą być prowadzone w oparciu o art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Dz. U. z 2005 r. Nr 127, poz. 1066, ze zm.). Należy tu zaznaczyć, że działania ochronne podejmowane w parku narodowym wynikają z planu ochrony ustanowionego dla danego parku.

Nie można podzielić stanowiska wyrażonego przez pana senatora w kwestii niehumanitarnego odstrzału drapieżników z broni palnej, bowiem taka forma uśmiercenia zwierzęcia jest powszechnie uznawana za humanitarną.

W kwestii możliwości uśmiercenia zwierzęcia złapanego w pułapkę żywołowną można przez analogię zastosować przepisy wydanego na podstawie art. 34 ust. 6 ustawy o ochronie zwierząt *rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z 9 września 2004 w sprawie kwalifikacji osób uprawnionych do zawodowego uboju oraz warunków i metod uboju i uśmiercania zwierząt* (Dz.U. Nr 205, poz. 2102 ze zm.). Jak wynika z odnośnika 2 do rozporządzenia, jego przepisy wdrażają postanowienia *dyrektywy 93/119/WE z 22 grudnia 1993 w sprawie ochrony zwierząt podczas uboju lub zabijania* (Dz. Urz. WE L 340 z 31.12.1993 ze zm.) Zgodnie z § 13 rozporządzenia zwierzęta futerkowe z gatunków lis pospolity, lis polarny, norka, tchórz, jenot, nutria, szynszyla i królik uśmierca się przez zastosowanie:

- 1) urządzeń działających mechanicznie powodujących penetrację mózgu lub
- 2) środka znieczulającego w dawce śmiertelnej, lub
- 3) porażenia prądem powodującego zatrzymanie akcji serca, lub
- 4) chloroformu, lub
- 5) dwutlenku węgla, lub
- 6) tlenu węgla.

Niezależnie od powyższego, mając na uwadze wątpliwości prawne dotyczące zagadnienia uśmiercania drapieżników łowieckich złapanych w pułapki żywołowne dokonuje się obecnie nowelizacji art. 44a ustawy Prawo łowieckie w projekcie *ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody oraz ustawy – Prawo łowieckie*, gdzie jednoznacznie określa się co należy robić z pozyskanymi tą drogą zwierzętami.

Do wiadomości:

1. Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM,
2. a/a.

Z pozdrowieniem

Z UP. MINISTRA
PODSEKREJARZ STANU
GŁÓWNY KONSERWATOR PRZYRODY

Janusz Zaleski